Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

תומשנ תרכזה

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269

מְנוּחָה נְכוּנָה בִּיִשִׁיבָה עָלִּיוֹנָה תַּחַת בַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה בְּמַעַלֵּת קְדוֹשִׁים וּמְהוֹנִים. וְבַּפְּרֵת אֲשָׁמִים. וְהַרְחַכְת פָּשַׁע. וְהַקְרָבַת יְשַׁע. וְהָמְלָה וַחָּנִינָה. מִלְּפְנֵי שׁוֹבֵן מְעוֹנָה. וְחוּלְּכָא מִבָּא יְשַׁב הְבָּא שְׁבִי הְנִינְה בְּלְ הַנְּשְׁמוֹת הַקְּרוֹשׁוֹר לְחֵיִי הְעוֹלְם הַבָּא שְׁם הְהֵא מְנֵת בְּל הַיְּשְׁרִים וְהַתְּמִימִם. אֲשֶׁר הְלְכוּ וְתַבְּא יִזְמָם הְהָא מְנֵת בְּל הַיְשְׁרִים וְהַתְּמִימִם. אֲשֶׁר הְלְכוּ לְעוֹלְמָם בַּאֲשֶׁר בְּאָרִין וּבְּכְלְלָם יִעְלֶה לְפְנֵיךְ זִכְרוֹן – זכרון – זכרון עשְׁה הָטָר וְצְרָקה בְּאָרִין וּבְּכְלְלָם יִעְלֶה לְפְנִיךְ זִכְרוֹן – זכרון – זכרון יְבְּרָהם הָּטִר וְצְלָהם לְמִיבָה עִם שְׁאָר צִדִּיכִן עוֹלָם. מֶלֶךְ מַלְכִי הַפְּלָּכִים בְּרַחָמִיוֹ יְחִוּם וְיִחַמֹּל עְלֵיהֶם. מֶלֶךְ מַלְּבֵי הַפְּלְכִים בְּרַחָמִיוֹ יְחִוּם וְיִחַמֹל עְלֵיהֶם. מֶלֶךְ מַלְּבֵי הַפְּלְכִים בְּרַחְמִיוֹ יְחִוּם וְיִחַמֹל עְלֵיהֶם. מֶלֶךְ מַלְבֵי הַפְּלְכִים בְּרָחְמִיוֹ יְחוּם וְיִחַמֹל עְלֵיהֶם. מֶלֶךְ מַלְבֵי הַפְּלְכִים בְּרָבְּיִן וּבְּבָּר בְּהִיכְלוֹו. לַחֲזוֹת בְּנוֹעם יִיְ וּלְבַבֵּר בְּהִיכְלוֹ. מָלֶר בִּנְיִם יִיְ וּלְבַבְּר בְּהִיכְלוֹ. לְחָזוֹת בְּנִוֹעם יִיְ וּלְבַבְר בְּהִיכְלוֹ. מָלְרִי לִּבְיוֹ וּבְםתָר בְּהִיכְלוֹ. לַחְזוֹת בְּנוֹעם יִיְ וּלְבַבְּר בְּהִיכְלוֹ. מָּלְרוֹם בְּבִּיוֹ וּבְםתָּר בְּהִילוֹי. לַחֲזוֹת בְּנִוֹעם יִיְ וּלְבַבְּר בְּהִיכְלוֹ. מָּלְרֹי לִבְיִם וְיִבְּבָּיו וּבְםתָּר בְּהָיוֹן וּבְּחָר בְּהִילוֹי.

die uns an ihrem Herzen haben getragen und groß gezogen, wohlmeinend und wohlwollend in väterlicher Liebe und Treue für uns bedacht und besorgt waren; wie sie für uns gelebt und gelitten, und alle Mühe und Sorge und Qual bes Lebens in Geduld ertragen haben; wie sie mit weisem Rath und Trost und Beispiel uns sind vorangegangen, uns geschirmt und geleitet haben, Gott, in beinen Wegen, und ihren Segen uns hinterlassen haben, der bis auf den heutigen Tag an uns sich hat bewähret.

Alle beine Segnungen haben wir aus ihrer Hand empfangen; das Seelenslicht, das in uns leuchtet, das haben sie gezündet; die Glut, die in uns glühet, mit ihrem Lebensodem angefacht; was wir wirken, ist ihr Werk; was wir sind und werden, sind wir durch sie geworden!

Wir ehren und segnen ihr Angedenken in dieser Stunde — gib, Gott, daß es an uns gesegnet sei; daß es zu allem Guten und Gefälligen uns ermuntere, uns ermuthige und besähige; daß der Segen, mit dem sie von uns sind geschieden, sich zu unserm Heil an uns bewähre; daß wir ihr Wort und Beispiel in kindlicher Erinnerung bewahren, ihr Werk fördern, ihren Glauben heiligen, ihren Namen in Ehren bringen, ihrer stets würdig befunden werdn; auf daß sie aus deinem Himmelreiche in Freundlichkeit auf uns herabschauen, und die Segnungen des Lebens für uns erbitten und erbeten, wie wir beten für ihr ewig Seelenheil, das wir nicht sördern können! Amen.

(Die Gemeinde in ftiller Anbacht.)

Ich gebenke, Gott, vor dir meiner Hingeschiedenen — in kindlicher Liebe. Gebenke auch du ihrer in einer gnadenreichen Stunde. Gib ihnen einen hellen, lichten Himmelosis, daß ihre Seele eingehe zur ewigen Ruhe, zur ewigen Freude, zur ewigen Seligkeit, und sie der Segnungen theilhaftig werden, die du den Frommen

מַלְבֵי הַמְּלְבִים לְבִץ הַיְּמִין יַעִמִידִם וְיִצְרוֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים נִשְּׁמְתָם וְיָשֵׁם כְּבוֹד מְנוּחָתְם. וְיִלְנָה אֲלִיהֶם הַשְּׁלוֹם. וְעַל מִשְׁבְּבָם יִהְיָה שָׁלוֹם כְּבוֹד מְנוּחוֹת. בְּלִבְתִיב יְבֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מְשְׁבְּבוֹתֶם הוֹלֵךְ נְבוֹחוֹ. הַשְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַמְם בִּכְלַל הָרַחֲמִים וְהַפְּלִיחוֹת. הַשְׁרָאֵל. הַשׁוֹכְבִים עִמְּם בִּכְלַל הָרַחֲמִים וְהַפְּלִיחוֹת. ונאמר אמו:

רַחַסָּנָא דְבְּחֲסְנוּתָא דִּילֵיה הִיא. וּבְּסֶסְרֵיה אָתְבְּּרִיאוּ עֻלְּמֵּא הָּרִין וְעַלְּמָא דְאָתֵי. וּבְנֵז בֵּיה צַדְּקְנִיּוֹת וְחַסְּדְנִיוֹת. בִּרְעוּתִיה וּבְּסֶּרְיה יִאָּמֵר לְמֵיעַל וְעַלְּמָא דְאָתִי. וּבְנֵז בֵּיה צַדְּקְנִיּוֹת וְחַסְּדְנִיוֹת. בִּרְעוּת וּבְּקְנִיח הַבְּבוּדְה – רוּח יִיְ הְּנִיחוֹ בְּבֵּן עֵהֶן בְּבְּוֹת הִבְּרִוּת הְבְּרְעוּת אֶּלְהָא שְׁמִיְא וְאַרְעא. מֶלֶךְ מַלְּכִי הַפְּּלְכִים בְּאִתְּפְּטְוּרוּ מִן עִלְמָא הָבִין בִּרְעוּת אֶּלְהָא שְׁמִיִא וְאַרְעא. מֶלֶךְ מַלְכִי הַפְּלְכִים בְּרְחָמִיוֹ יְחוּס וְיַחֲמוֹל עֲלִיהֶן, וְיִצְרוֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים נִשְּמְתוֹ. וְיִשֵּׁם בְּבוֹד מְנוּחִוּ עַל בְּיִרְנִיה שְׁלוֹם. בְּרְבוֹת שִׁלְּבוֹת יִשְּׁרְבוֹ הְנִוֹחוּ עַלְּן הָבְּלֵל הָרַחְמִים מִשְּׁבְבוֹת שִּׁבְּן וְיְהָיָה שְּׁלוֹם. בְּרָבוֹת עִפְּן בִּכְל הָרַחְמִים נְשִּׁבְּרוֹת וְנִאָּן בְּבוֹת יִשְּׂרָא הַשׁוֹכְבוֹת עִפְּן בִּכְל הָרַחְמִים וְבָּל הְנִוֹת וְנִאֹם בְּבוֹת יִשְּׁרָא הַשְּׁרִבוֹת עִפְּן בִּכְל הָרַחְמִים וְבָּל הְנִוֹת וְנִאֹבְר בְּנוֹת יִשְּׁרָא הַשְּׁרְבוֹת עִפְּן בִּבְּל הָרָחִמִים וְבִּאֹב בְּנִוֹת וְנִבּאֹם בְּנִית בְּבִּיל הְבִּבוֹת וְנִים בְּבִּלְת הְבִּבוֹת וְנִים בְּיִבְיתְם בְּבֹּל הְבָּבוֹת יִשְּרָא בְּנִית וְיִבּיל בְּבְּל הְרָחוֹית וְנִבּאבוֹת בִּבּוֹת בִּיל בְּבוֹת יִשְּרָב בּוֹת בִיּבוֹת בִיבוֹם בּבְּבֹל הְרָחוֹת וְנִאשׁם בְּבְּלֹל הָרְחִבִּית בְּבִיוֹת בְּבְּבוֹת בִּיִּבְים בּּבוֹת בִישְׁבִּים בְּבִיל בְּבִית בִיּבְּים בְּבוֹת בִישְׁבְּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּבוֹת בִּיִּים בְּבְּיל הְבִים בְּבִּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְיּן בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִבְים בְּיִבְּיוֹת בְּיִבְים בְּבְּיוֹת בְּבְּים בְּיִים בְּיבְּיוֹת בְיבִים בְּבְים בְּיבְּיוֹת בְּבְּבְים בְּבְּבְּיוֹת בְּבְּבְּיוֹת בְּבְּבְּיוֹת בְּבְים בְּבְּבְיּבְיוֹת בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹת בְיוֹם בְּבְיּבְית בְּיוֹם בְּיוֹת בְּבְּבְים בְּבְּבְיוֹת בְּבְּבְּבְּבְּיוֹת בְּיוֹת בְּבְּבְּיוֹת בְּבְּיוֹת בְּבְּבְּבְיוֹם בְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹת בְּבְּבְּיוֹת בְּיוֹם בְּבְּבְּיוֹת בְּיוֹת בְּיוּת בְּבְּיוֹת בְּיוּת בְּיוֹת בְּבְיוֹת בְּבְּיוֹת בְ

und Gerechten haft verheißen als ihren Gotteslohn für alles irdische Leid, das sie erlitten, für all ihr Sorgen, Streben und Bemühen. Gib Frieden den Berstärten; laß ihr innigstes Sehnen und Hoffen und Bangen bei dir Erhörung und Gewährung sinden um des Glaubens und der Liebe willen, mit der sie sind aus der Welt gegangen. Erhöre und verherrliche sie, Gott, in deinem Himmelreiche, und laß auch mein Bitten und Beten erhöret sein, um der findlichen Liebe willen, mit der ich meines Herzens Opfer dir gelobe und bringe. Amen.

Ihr, meine Theueren, schauet aus eurem Himmel auf mich herab in Freundlichkeit und Liebe, wie ihr mich habt angeschaut in Freundlichkeit, bevor euch Gott von mir hat zu sich genommen. Empfanget meinen Dank für eure väterliche und mütterliche Sorgsalt und Liebe und Treue, für eure Nachsicht und Milde, die ihr mir so mannigsach bewiesen. Bergebet mir, was ich an euch aus jugendlicher Unbesonnenheit je verschuldet und versündigt habe. Gedenket meiner vor Gott, betet für mich und die Meinen alle, daß Gott mich schirme und bewahre vor jedem Leid. Und, wenn ich selber berusen werde und eingehe in meine ewige Ruhestätte, dann möge eure Liebe mich empfangen, mich einführen und geleiten in das Gottesreich der Wahrheit und des Friedens; auf das ich Bergebung und Versöhnung sinde für jede Sünde und Schwäche, und Erhörung und Gewährung sinde für all mein Wünschen und Hossen, und mit euch der ewigen Seelenruhe und Freudigkeit theilhaft werde! Amen.

P

P

P

P

P